

Sygn. Akt I C 49/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2020 roku

Sąd Rejonowy w Belchatowie Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR. M. K.

Protokolant: Monika Mokracz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 czerwca 2020 roku

przy udziale

(wymienić prokuratora lub przedstawiciela org. społecznej, jeśli brał udział w sprawie

sprawy z powództwa P. S.

przeciwko (...) S.A. V. (...)

w W.

o zapłatę i ustalenie odpowiedzialności na przyszłość

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powoda P. S. kwotę 30.000,- zł (trzydzieści tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, przy czym od kwoty:

- 15.000,- zł (piętnaście tysięcy złotych od dnia 31 maja 2016 roku do dnia zapłaty;

- 15.000,- zł (piętnaście tysięcy złotych od dnia 11 lutego 2020 roku do dnia zapłaty;

2. ustala odpowiedzialność pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. za wypadek jakiemu uległ powód P. S. w dniu 13 stycznia 2016 roku;

3. zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powoda P. S. kwotę 8.750,03 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 3.600,- zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

MS/C W.. 1 Wyrok sądu I instancji

Sygn. akt I C 49/18

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 5 lutego 2018 działający w imieniu powoda P. S. pełnomocnik wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. kwotę 15.000,- zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 31 maja 2016 roku do dnia zapłaty, nadto o zasądzenie zwrot kosztów procesu , w tym zwrot kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu swojego stanowisko powód podniósł, iż w dniu 13 stycznia 2016 roku uległ wypadkowi. Tego dnia około godziny 19.000 prowadził swój samochód A. (...) o numerze rejestracyjnym (...), poruszając się prawidłowo po drodze wzdłuż ulicy (...) w miejscowości B. kolidował z nieprawidłowo wyjeżdżającym, cofającym się pojazdem A. R. nr rej. (...).W wyniku zderzenia pojazdów , pojazd powoda został znacznie uszkodzony, a sam powód doznał urazów ciała

będących następstwem urazów ciała. Przybyły na miejscu zdarzenia patrol wskazał jako sprawcę zdarzenia kierowcę pojazdu A. R.. Ubezpieczyciel odmówił wypłaty powodowi zadośćuczynienia za doznaną szkodę. Po wypadku powód hospitalizował się w Wojewódzkim Szpitalu w B. na oddziale chirurgicznym.

Z opinii lekarza chirurgii ogólnej wynika, iż obrażenia, których doznał powód mogły powstać w czasie i okolicznościach zdarzenia jakie zostały opisane w wywiadzie to jest uraz głowy bez utraty przytomności, ograniczenie maksymalne rotacji 15%, zgięcia 10 % stłuczenie z kołnierzem noszonym przez okres 2 tygodni. Pomimo upływu czasu powód nie wrócił do pełni zdrowia, ma niedosłuch, który utrudnia mu w ekstremalnych sytuacjach zrozumienia mowy innych ludzi próbującymi się z nim skontaktować. Biorąc pod uwagę sytuację życiową powoda, jego uraz psychiczny dojazdu wszelkimi pojazdami oraz permanentny ból z niedosłuchem dochodzona pozwem kwota zadośćuczynienia jest kwotą niewygórowaną. Pozwana w sposób dorozumiany odmówiła zapłaty zadośćuczynienia. Uzasadniona podstawa zgłoszonego żądania wynika z art. 415 kc w związku z art. 444 §1 kpc i art. 445 §1 kc.

Pozwany nie uznał żądania pozwu i wniósł o jego oddalenie i zwrot kosztów procesu

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany podniósł, że przy uwzględnieniu wysokości należnego powodowi zadośćuczynienia należy wziąć pod uwagę jego funkcji, która ma rekompensować doznany ból, cierpienie poszkodowanego, a żądanie powoda nie jest zasadne i powinno zostać oddalone. W dalsze części uzasadnienie odpowiedzi na pozew pełnomocnik pozwanego skupił się na argumentowaniu powoda dla którego sąd nie powinien dopuścić dowodu biegłych z (...). Independent (...) B. SP.K. z uwagi na zastrzeżenia do powyższego zespołu biegłych. Nadto pełnomocnik pozwanego podniósł, iż w jego ocenie brak jest podstaw do zasądzenia odsetek od daty wezwania do zapłaty względnie od daty wyrokowania.

W piśmie z dnia 24 stycznia 2020 roku działający w imieniu powoda pełnomocnik rozszerzył żądanie pozwu do o doszła kwotę 15.000,- zł co skutkuje iż powód wnosi o zasądzenie kwoty 30.000,- zł oraz wniósł o ustalenie odpowiedzialności pozwanego zakładu na przyszłość. W uzasadnieniu swojego stanowiska podniósł, że dochodzona pozwem kwota ma złagodzić doznane przez powoda cierpienie. Jednocześnie pełnomocnik powoda podniósł iż w chwili wnoszenia pozwu powód nie miał pełnego rozeznania co do rozmiaru doznanego uszczerbku na zdrowiu. Dopiero badanie w Szpitalu (...) ujawniło rozmiar doznanego uszczerbku na zdrowiu. Dotychczasowe leczenie przez miejscowych lekarzy miało jedynie charakter zachowawczy. Badania i zastosowane leczenie nie obejmowało badań specjalistycznych. W opinii końcowej biegły określił trwały uszczerbek na zdrowiu w rozmiarze 35%. Doznane skutki wypadku mają charakter trwały i nieodwracalny. Powodem żądania ustalenia odpowiedzialności na przyszłość było stwierdzenie biegłej, iż na obecnym etapie nie da się określić możliwości pogłębiania się niedosłuchu.

W odpowiedzi na przedmiotowe pismo działający w imieniu pozwanego pełnomocnik wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 stycznia 2016 roku powód uległ wypadkowi komunikacyjnemu. Jadąc wówczas ulicą (...) doszło do zderzenia jego samochodu . Po uderzeniu w jego samochód stracił świadomość. W trakcie wypadku wystrzeliły poduszki powietrzne. Po wypadku nic nie słyszy.. Po około 30-40 minutach zaczął powracać słuch. Po zdarzeniu widział, że policjant ukarał winnego. Następnego dnia lekarze stwierdzili, że musi mieć założony kołnierz ortopedyczny. Nadal leczy się. W czasie chodzenia ma zawroty głowy. Przed wypadkiem nie miał problemów laryngologicznych.

(dowód zeznania powoda w charakterze strony k- 139 i k -36-37)

W dniu 14 stycznia 2016 roku powód P. S. została mu udzielona w Szpitalu Wojewódzkim porada ambulatoryjna, w ramach której stwierdzono, iż badany doznał w dniu wczorajszym uraz głowy, bez utraty przytomności, uderzenie poduszkami powietrznym. Wystąpiły zawroty głowy i wymioty. Wystąpiły zaburzenia słuchu. W chwili badania bez cech wzmożonego ciśnienia śródkowoczaszkowego. W badaniu etg głowy b.z. Badany laryngologicznie, ze skierowaniem do poradni laryngologicznej. w

(dowód : porada laryngologiczna z dnia k-15)

Wskutek wypadku komunikacyjnego z dnia 13 stycznia 2016 roku powód doznał

- powierzchniowego urazu głowy bez utraty przytomności;
- uraz odcinka szyjnego kręgosłupa.

Konsultacja neurologiczna bezpośrednio po zdarzeniu nie stwierdzono cech uszkodzenia (...). Badanie CT głowy bez zmian pourazowych. Badanie otolaryngologiczne bezpośrednio po zdarzeniu nie stwierdzono uszkodzenia ucha zewnętrznego ani środkowego. W badaniu audiometrycznym niedosłuch odbiorczy w uchu lewym

dowód: opinia biegłego z zakresu laryngologii k-)

Po przeprowadzeniu w dniu 12 listopada 2019 roku badań stwierdzono obustronne odbiorcze uszkodzenie słuchu lekkiego stopnia. Obustronne szумы uszne. Zawroty głowy pochodzenia obwodowego ze skompensowanym zmniejszeniem pobudliwości lewego błędnika. Stan po urazie głowy z utratą przytomności w wywiadzie. Zmiany zwyrodnieniowe wytwórcze odcinka szyjnego kręgosłupa. Po przeprowadzeniu badań u powoda stwierdzony został uszczerbek na zdrowiu dotyczący ostrości słuchu, który aktualnie wynosi 15% według tabeli uszczerbkowej zawartej w Rozporządzeniu MP i PS z dnia 18 grudnia 2002 roku. Pourazowe wstrząśnienie błędnika lewego (deficyt 50% częściowo skompensowany daje podstawę do przyznania długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 20% głaszane przez powoda bezpośrednio po zdarzeniu dolegliwości w postaci szumów usznych, niedosłuchu lewostronnego oraz zawrotów głowy utrzymuje się nadal (tj. powyżej 6 miesięcy) które należy wiązać przyczynowo ze skutkiem wypadku z dnia 3 stycznia 2016 roku w przebiegu, którego doszło do zaburzeń funkcji ucha wewnętrznego lewego w tym części słuchowej i statycznej.

(dowód: uzupełniająca opinia biegłego z zakresu laryngologii k 104- 105).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości w tym w rozszerzonym zakresie,

Stan faktyczny ustalono w oparciu o opinię biegłego laryngologa oraz zeznania powoda i załączonego do akt badania ambulatoryjnego, dokumentacji lekarskiej. Odpowiedzialność odszkodowawcza pozwanego, co do zasady jest niesporna i wynika z art. 829. § 2 kc wobec przejęcia odpowiedzialności przez pozwanego za szkody wynikłe w związku z wypadkiem w pracy za pracodawcę.

Podstawą żądania powoda jest przepis art. 444 § 1 i 455 § 1 kc i w oparciu o te przepisy w ocenie sądu należy dokonywać ustaleń w zakresie procentowego uszczerbku na zdrowiu jakiego doznał powód.

Zgodnie z art. 444 § 1 kc, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wynikłe z tego powodu koszty. Art. 445 § 1 kc stanowi, że w wypadkach przewidzianych w art. 444 § 1 kc sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Uszkodzenie ciała w rozumieniu art. 444 § 1 kc polega na naruszeniu integralności fizycznej człowieka (np. rany, złamania). Naruszenie to może dotyczyć nie tylko samej powłoki cielesnej, ale również tkanek oraz narządów wewnętrznych (uszkodzenie organów wewnętrznych). Rozstrój zdrowia natomiast wyrażał się w zakłóceniu funkcjonowania poszczególnych organów bez ich widocznego uszkodzenia.

Przepisy kodeksu cywilnego nie zawierają żadnych kryteriów, jakie należy uwzględnić przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia pieniężnego. Sąd powinien wziąć pod uwagę wszystkie okoliczności konkretnej sprawy mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy, a zwłaszcza stopień i czas trwania cierpień fizycznych i psychicznych, prognozę na przyszłość, wiek poszkodowanego.

Zadośćuczynienie określone w art. 445 § 1 kc ma przede wszystkim charakter kompensacyjny i tym samym jego wysokość musi przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość. Zgodnie z orzecnictwem Sądu Najwyższego wysokość ta nie może być nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy i aktualnych stosunków majątkowych społeczeństwa, a więc winna być utrzymana w rozsądnych granicach (p. wyrok SN z dnia 22 marca 1978 r., IV CR 79 / 78). Winna to być kwota „odpowiednia”. Dla oceny, czy określona suma jest „odpowiednim” w rozumieniu art. 445 § 1 kc zadośćuczynieniem za doznaną krzywdę, decydujące znaczenie ma charakter i rozmiar krzywdy doznanej przez poszkodowanego. Nie bez znaczenia jest to że szeroko rozumiana sytuacja życiowa, w jakiej znajduje się poszkodowany. Na ocenę tę nie ma natomiast wpływu sytuacja – w szczególności majątkowa – sprawcy szkody (p. wyrok SN z dnia 7 października 1998 r., I CKN 419 / 98).

W Ocenie Sądu przepisy te mają jedynie posiłkowy charakter w części dotyczącej ustalenia skutków wypadku w pracy, jakiemu uległ powód. Podstawa odpowiedzialności pozwanego wynika z art. 829 §2 kc .

Powstały u powoda uszczerbek na zdrowia biegły lekarze laryngolog ocenił na poziomie 35 % korzystając z Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz.U.2013.954 j.t.) i ocena taka powinna być punktem odniesienia dla Sądu przy ustalaniu rozmiaru doznanej krzywdy. Nie należy jednak zapominać, iż procentowy rozmiar uszkodzenia ciała i rozstroju zdrowia jest tylko jednym (posiłkowym) z kryteriów ustalania wysokości zadośćuczynienia i nie determinuje tej kwoty bez uwzględnienia wszystkich innych okoliczności sprawy.

Powód w wyniku wypadku doznała poważnych urazów fizycznych w tym urazu narządu słuch, które to zdarzenie doprowadziło do jego znacznego uszkodzenia. Znajdująca się w aktach opinia biegłego laryngologa wskazał, iż na skutek wypadku u powoda doszło do wstrząśnię błędnika lewego ucha skutkujące 20 % uszczerbkiem na zdrowiu. Nadto przedstawione badania potwierdziły obustronny odbiorczy ubytek słuchu nieco większy w uchu lewym co osłabiło ostrość słuchu skutkując 15% uszczerbkiem na zdrowiu. W sumie przebyty u powoda wypadek skutkował 35% utratą zdrowia. Zgłoszone rozszerzonym zakresie powództwo znajduje swoje uzasadnieni. Zasądzono kwota w ocenie sądu nie jest wygórowana. Została wyliczona przez pełnomocnika powoda na poziomie niskim bowiem z 1% uszczerbku żądał nie cały 1.000,- zł, w sytuacji iż zarówno sąd w tym składzie jaki i również orzecznictwo Sądów Okręgowego w tutejszej apelacji składnia się do zasądzania zadośćuczynienia w wysokości od 2.000,- do 2.300,- zł Zastosowane w trakcie leczenia środki farmakologiczne nie zmieniły jego stanu zdrowia i zmienia jego stanu chorobowego, bowiem mają one charakter trwałe. Biorąc pod uwagę wszystkie przytoczone okoliczności oraz aktualne realia ekonomiczne Sąd uznał, iż zasadne jest żądanie zapłaty zadośćuczynienie w kwocie 30.000,- zł. Sąd nie mógł wyjść w tym zakresie ponad żadaną w tym zakresie, gdyż brak jest unormowania, które umożliwiłoby Sądowi wyjścia ponad przedstawione w pozwie żądanie.

Przechodząc do rozpoznani żądania powoda, co do ustalenia odpowiedzialności za skutki wypadku jakie mogą wynikać w przyszłości dla zdrowia powódki. Brak odniesienia się do tego żądania w piśmie procesowy z dnia 20 lutego 2020 roku skłania sąd do uznania przedmiotowego żądania za słuszne . W ocenie sądu stanowisko strony pozwanej żądające oddalenia w tym zakresie pozwu nie zasługuje na akceptacje, bowiem nie zostały przedstawione argumenty skutkujące jego nieuwzględnieniem.

W judykaturze bowiem konsekwentnie przyjmuje się, że pod rządem art. 442 § 3 k.c. powód dochodzący naprawienia szkody na osobie może mieć interes prawny w ustaleniu odpowiedzialności pozwanego za szkody mogące powstać w przyszłości. Nadal jednak aktualny pozostaje argument, iż ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość ma na celu wyeliminowanie lub przynajmniej złagodzenie trudności dowodowych mogących wystąpić w kolejnym procesie odszkodowawczym z uwagi na upływ czasu pomiędzy wystąpieniem zdarzenia wywołującego szkodę, a dochodzeniem jej naprawienia. Akcentuje się, iż aktualnie, gdy nie został w żaden sposób ograniczony czas, w jakim może ujawnić się szkoda na osobie prowadząc do powstania odpowiedzialności pozwanego za skutki danego zdarzenia, drugi, czy kolejny proces odszkodowawczy może toczyć się nawet po dziesiątkach lat od wystąpienia zdarzenia wyrządzającego szkodę. Trudności dowodowe z biegiem lat narastają, a przesądzenie w sentencji wyroku zasądzającego świadczenie

odszkodowawcze o odpowiedzialności pozwanego za szkody mogące powstać w przyszłości, zwalnia powoda (poszkodowanego) z obowiązku udowodnienia istnienia wszystkich przesłanek odpowiedzialności podmiotu, na którym taka odpowiedzialność już ciąży. Po wprowadzeniu art. 442¹§ 3 k.c., który eliminuje niebezpieczeństwo przedawnienia się roszczenia o naprawienie szkody na osobie wcześniej niż szkoda się ujawniła, powód wciąż ma interes prawny w ustaleniu odpowiedzialności ubezpieczyciela na przyszłość. Wprowadzenie nowej regulacji w art. 442¹§ 3 k.c., oznacza, iż czas, w jakim szkoda na osobie może się ujawnić nie jest ograniczony, więc kolejny proces odszkodowawczy może toczyć się nawet po dziesiątkach lat od wystąpienia zdarzenia wyrządzającego szkodę, kiedy zazwyczaj pojawiają się poważne trudności dowodowe. Wyeliminowanie niebezpieczeństwa przedawnienia się roszczenia o naprawienie szkody nie oznacza jednak, że powód nigdy nie będzie miał interesu prawnego w żądaniu ustalenia odpowiedzialności pozwanego za szkody mogące powstać w przyszłości, bowiem interes ten jest uzasadniony złagodzeniem trudności dowodowych w ewentualnym przyszłym procesie, do którego w obecnym stanie prawnym może dojść nawet po wielu latach od wystąpienia zdarzenia wyrządzającego szkodę. Zwraca się jednocześnie uwagę, iż ocena czy powód ma interes prawny w ustaleniu odpowiedzialności pozwanego za szkody mogące powstać w przyszłości z danego zdarzenia musi być dokonana każdorazowo z uwzględnieniem okoliczności sprawy.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c.

Mając powyższe na uwadze oraz zasadę odpowiedzialności za wynik procesu sąd na podstawie art. 98 kpc zasądził na rzecz powoda zwrot kosztów postępowania, na które złożyły się: 1.500,- zł wpis sądowy, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 3,600,- zł opłata od pełnomocnictw, Zaliczka na koszt opinii biegłego wpłacona przez powoda, zwrot kosztów przejazdu pełnomocnika tam i z powrotem w kwocie 3,134,25 oraz koszty korespondencji w kwocie 73,20 zł.

Uwzględniając wniosek pełnomocnika powoda w zakresie uzasadnionych kosztów przejazdu sąd miał na uwadze uchwałę Sądu Najwyższego Izby Pracy i (...) i Spraw Publicznych z dnia 12 czerwca 2012 II PZP 4/2011.